

Barnen som inte fanns

En film av Hirokazu Kore-eda

VINNARE CANNES 2004 BÄSTA MANLIGA SKÅDESPELARE

Fyra barn lever ensamma i en lägenhet
Deras mamma har övergivit dem
De har inga pengar
De går inte i skolan
För omvärlden finns de inte

Barnen som inte fanns

En film av Hirokazu Kore-eda

Handlingen

Fyra syskon lever med sin mamma i en liten lägenhet i Tokyo. Alla barnen har olika pappor. Eftersom hyresvärderna inte godkänner så många barn i lägenheten, är det bara äldsta sonen Akira som får visa sig. Ingen av dem går i skolan.

En dag försvinner mamman, och lämnar efter sig lite pengar och en lapp där hon ber den 12-årige Akira att ta hand om sina syskon. Så tar livet en annan vändning för barnen och de påbörjar en resa i en okänd värld, en resa utan slut.

Barnen gör sitt bästa för att överleva i sin övergivenhet, och hittar tillsammans på regler och mönster för sitt dagliga liv.

Men det är en bräcklig tillvaro, och när omvärlden gör sig påmind, hotar allt att rämna. Deras längtan är stark och de väntar hoppfullt på att mamma ska komma hem. Under tiden blir situationen allt mer förtvivlad, och krafterna börjar sina.

Om produktionen

Produktionen påbörjades hösten 2002 och höll på till sommaren 2003. Kore-eda följde årstiderna och filmen klipptes samtidigt som inspelningen pågick. Genom att filma kronologiskt följer berättelsen i filmen naturligt de fyra barnens fysiska och känslomässiga växande. Kore-eda har även i sina tidigare spelfilmer arbetet med dokumentära metoder. I **Barnen som inte fanns** har gränserna ytterligare överskridits.

Inspelningen ägde rum i en trång lägenhet i Tokyo, och skildringen fokuserar på de små viktiga detaljerna som präglar barnens liv: en tappad nagellacksflaska, ett leksakspiano (i väntan på ett riktigt), ett par skor som låter när man går, en skål med nudlar, en efterlängtd chokladbit.

Berättelsen

Höst

Keiko och hennes fyra barn, Akira, Kyoko, Shigeru och Yuki har just flyttat in i en liten lägenhet. Keiko upprepar än en gång vilka regler som gäller: inga höga röster, inte gå utanför dörren, inte ens på balkongen.

En ensamstående fyrbarnsmamma accepteras inte av hyresvärderna.

Tolvårige Akira får agera extraförälder, eftersom mamman ofta är borta och arbetar. Ingen av barnen har samma pappa, de går inte skolan, men pluggar flitigt hemma.

Men trots de speciella omständigheterna är de ändå en lycklig liten familj. Tills den dag då Keiko försvinner och lämnar efter sig en lapp: *"Kära Akira, mamma åker iväg ett tag. Se efter Kyoko, Shigeru och Yuki är du snäll"*.

Vinter

En månad har gått sedan Keiko försvann, men de fyra barnen har hittills klarat sig ganska bra. En dag kommer hon helt oväntat tillbaka, lastad med presenter. Men hon stannar inte länge. Snart packar hon ner sina vinterkläder, och går ut genom dörren.

Hon lovar att komma tillbaka till jul. Men det gör hon inte.

Akira har hittat ett telefonnummer, och när det blir nyårsafton och mamman ännu inte har kommit hem, bestämmer han sig för att ringa. Han hör sin mamma svara med ett nytt efternamn, Fru Yamamoto. Akira lägger tyst på luren. Han inser att de blivit övergivna av sin mamma, och han gör allt han kan för att syskonen inte ska förstå det.

Vår

Pengarna från Keiko har slutat komma och barnen kan inte längre betala räkningarna. Mer än någonsin måste de nu hålla ihop och Akira bestämmer att de ska bryta sin instängdhet och gå ut tillsammans. Det är en lycklig dag när de fyra barnen ger sig iväg till lekparken och till affären för att handla.

Sommar

Nu går barnen ut tillsammans varje dag. Vattnet har stängts av, så nu måste de tvätta sig och sina kläder i parken. Där lägger de märke till en flicka i skoluniform som verkar ensam. Akira närmar sig henne och så småningom ansluter hon sig till syskon-skaran.

En verklig händelse

Filmen är inspirerad av en verklig händelse känd i Japan som "de fyra övergivna barnen i Nishi-Sugamo". Precis som i **Barnen som inte fanns** var det fyra syskon, med olika fäder som inte existerade eftersom de inte var folkbokförda, och gick inte i skolan. Övergivna av sin mamma, levde barnen helt själva i ett halvår. Den yngsta flickans död ledde till att allt uppdagades och barnen kunde få hjälp. Märkligt nog, var det inte en enda av grannarna som kände till barnens existens.

När händelsen uppmärksammades i pressen väckte den Kore-edas intresse.

- Livet för de här barnen kan inte enbart ha varit negativt, menar han. Vid sidan av det materiella måste det ha funnits stunder av gemenskap, av glädje, sorg och hopp. Filmen är inte en "helvetesskildring" så som man ser händelsen utifrån. Kore-eda vill snarare skildra barnens perspektiv, hur de upplevde sitt liv under den tid som de levde helt isolerade och övergivna.

Över 15 år

Den verkliga händelsen ägde rum 1988. Då skrev Kore-eda det första manusutkastet. Femton år senare, när filmen äntligen skulle bli en realitet, måste Kore-eda fråga sig om den fortfarande ägde någon aktualitet. Enligt officiell japansk statistik har antalet hemlösa barn minskat under denna period. Men då har man inte tagit med alla de barn som, precis som Akira och hans syskon, aldrig blivit folkbokförda.

Kore-eda menar att man inte kan se det inträffade som någon isolerad händelse. - Akira representerar inte bara pojken från tidningsrubrikerna, säger han. Han är ett av tusentals barn vars existens ingen känner till.

Den andra regissören

Kore-eda beskriver YOU, som spelar mamman, som en människa som lever i nuet. Hon kom till inspelningen helt oförberedd, och hade inte läst manuset hon fått. Kore-eda imponerades både av hennes självförtroende och skarpa koncentration. Det visade sig att hon hade en självklar förmåga att dra in barnen i inspelningsarbetet, något som Kore-eda förstod att använda. - Jag gav henne instruktioner som "du måste få Akira att skratta", berättar Kore-eda. Hon blev som en andra regissör.

Lägenheten

Sjuttio procent av filmen utspelas i en liten lägenhet. Det fanns en balkong, men ingen hiss i huset. Lägenheten låg på andra våningen, lite isolerat i slutet av en mörk korridor, idealiskt för någon som inte vill märkas för mycket. Tre små rum och ett kök, 41 kvadratmeter, som var barnens hela universum.

Skådespelarna

Yuya Yagira (Akira)

Född: 26 mars, 1990
Älsklingsrätt: Kött
Älsklingssak: Ett fotoalbum som han fått av Kore-eda
Vill bli när han blir stor: Fotbollsspelare eller skådespelare

Yuya Yagira belönades med priset för Bästa Skådespelare Cannes 2004

Ayu Kaitaura (Kyoko)

Född: 26 november, 1992
Älsklingsrätt: Jordgubbar
Gillar inte: Stark mat
Älskar: Sin familj och dockan Ayuko (som betyder "min dotter").
Vill bli när hon blir stor: En som hjälper andra

Kimura Hiei (Shigeru)

Född: 12 april, 1995
Älsklingsrätt: Potatis, tärnat kött, sushi i stekt tofu, riskakor och snabbnudlar
Gillar inte: Frukt och grönsaker.
Gillar: Spel och kort, och ett särskilt suddgummi.
Vill bli när han blir stor: En som vet allt.

Momoko Shimizu (Yuki)

Född: 9 oktober, 1997
Älsklingsrätt: Glass och ris med sojaböner
Gillar inte: Lök och äggplanta
Älsklings saker: Plyschhunden Moka och kaninerna Larry och Dahly
Vill bli: Konditor

Hanae Kan (Saki)

Född: 7 november, 1990
Älsklingsrätt: Frukt och choklad
Gillar inte: Sashimi
Älskar: Sin familj och sina vänner
Vill bli: Romanförfattare

You (Keiko, mamman)

Debuterade 1988 i musikgruppen Fairchild. Känd för sin klarsyn och sin rättframhet. Medverkar återkommande i TV-shower. Egensinnig kolumnist i ett antal tidskrifter. Filmdebuterar i rollen som mamman i **Barnen som inte fanns**.

Regissören

Barnen som inte fanns är Kore-edas fjärde långfilm. Debutfilmen **Illusioner (Maborosi)** prisbelönad i Venedig, följdes av **Efter livet** som efter internationella framgångar snart kommer att återuppstå i en amerikansk re-make. Kore-eda, född 1962 i Tokyo, började sin filmbana på TV-produktionsbolaget, TV Man Union, där han producerade många prisbelönade dokumentärer. Några exempel är **However**, en film om en högt uppsatt regeringsrepresentant, ansvarig för offren för giftskandalen i Minamata, som begick självmord. **Another Education** handlar om en byskola där undervisningen helt kretsar kring ett föda upp en kalv. **August Without Him** är en film om den förste människan i Japan som gick ut med att han hade AIDS.

Kore-eda har även producerat två filmer av unga japanska regissörer. Nu pågår arbetet med nästa långfilm, **Hana Yorimo Naho**, som utspelas i historisk tid, under Edo-eran.

Produktionsuppgifter

Manus, regi, klippning, producent	Kore-eda Hirokazu
Exekutiv producent	Yutaka Shigenobu
Foto	Yutaka Yamazaki
Ljud	Yutaka Tsurumaki
Originalmusik	GONTITI
Ledmotiv	Takako Tate
Produktion	TV MAN UNION, INC Japan 2004
Medproducenter	BANDAI VISUAL CO., LTD, ENGINE FILM INC c-style
	CINE QUA NON
Längd och format	141 minuter, 35mm, färg, 1:66, Dolby SRD
Originaltitel	Dare mo shiranai
Översättning	Marianne Marty, Stina Lorenz
Distribution	Folkets Bio
	www.folketsbio.se

Barnen som inte fanns

En film av **Hirokazu Kore-eda**